

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **R. K.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z 148 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3
k.p.k.),

w dniu 29 stycznia 2025 r., kasacji obrońcy
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 29 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 579/23
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie
z dnia 11 października 2023 r., sygn. akt II K 36/23

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z 29 kwietnia 2024 r., zmienił przez orzeczenie wobec R. K. zakazu z art. 41 § 1a i 4 k.k. i art. 43 § 1 k.k., zaskarżony apelacjami oskarżyciela publicznego (kwestionował m.in. rażąco niewspółmierną

karę) i obrońcy (podważał ustalenia faktyczne w sprawie), wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z 11 października 2023 r., mocą którego R. K. został uznany za winnego przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i skazany przy uwzględnieniu art. 60 § 1 i § 6 k.k., na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono wobec niego wykonanie kary w systemie terapeutycznym i środek zabezpieczający z art. 93a § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 93c pkt 2 k.k. w zw. z art. 93 d § 5 k.k.

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł obrońca. Podniósł w niej rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego tj. art. 148 § 4 k.k. przez jego niezastosowanie i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej Częstochowa - Północ w Częstochowie wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była bezzasadna w stopniu oczywistym w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Wywody zawarte w skardze kasacyjnej w swej istocie w niczym nie różniły się od tego, co obrońca wcześniej wyartykułował w apelacji. W obu wystąpieniach skarżący poruszył te same zagadnienia, do których Sąd Apelacyjny w Katowicach ustosunkował się w sposób wszechstronny i wyczerpujący (k. 7).

Stojąc na gruncie precyzyjnie zrekonstruowanego przebiegu zdarzenia, którego kwestionowanie w trybie kasacji jest niedopuszczalne (zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczy wyłącznie postępowania apelacyjnego i nie ma zastosowania w postępowaniu kasacyjnym), należy stwierdzić, że *in concreto* sięgnięto po prawidłową kwalifikację prawną. Trafnie Sąd drugiej instancji aprobując ustalenia Sądu *meriti* wskazał, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z patologicznym zachowaniem sprawcy, którego źródłem była zaburzona osobowość R. K. a nie okoliczności w postaci zachowania byłej żony. Wbrew wywodom autora kasacji to wyłącznie zły stan psychiczny skazanego powiązany z wrogim nastawieniem do byłej żony, którą oskarżał o swoje niepowodzenia życiowe, spowodował, że jego emocje uzyskały przewagę nad intelektem doprowadzając do

tego, że postanowił w ramach zamiaru nagłego, w rozumieniu art. 148 § 1 k.k., pozbawić życia E. K .

W tym stanie rzeczy, nie dostrzegając potrzeby powtarzania argumentacji jasno wyłożonej w motywacyjnej części zaskarżonego wyroku, która zasługiwała na pełne uznanie, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł]